KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 630/2013

(2013. gada 28. jūnijs),

ar kuru groza pielikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulu (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai ([1]), un jo īpaši tās 23. panta pirmo daļu,

tā kā:

(1) Regula (EK) Nr. 999/2001 paredz noteikumus transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) profilaksei, kontrolei un apkarošanai liellopiem, aitām un kazām. Regula attiecas uz dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu un laišanu tirgū un konkrētos īpašos gadījumos uz minēto produktu eksportu.

(2) Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (*EFSA*) un Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (*ECDC*) 2011. gada 19. janvārī publicēja kopīgu atzinumu par jebkādu iespējamo epidemioloģisko vai molekulāro saikni starp TSE dzīvniekiem un cilvēkiem ("*EFSA* un *ECDC* kopīgais atzinums") ([2]). Kopīgajā *EFSA* un *ECDC* atzinumā abas minētās iestādes apstiprināja, ka ir konstatētas atipiskas govju sūkļveida encefalopātijas (GSE) formas liellopiem, un nošķīra klasisku GSE, L tipa atipisko GSE un H tipa atipisko GSE. Tādēļ Regulas (EK) Nr. 999/2001 I pielikumā ir lietderīgi iekļaut definīcijas klasiskās un atipiskās GSE gadījumiem.

(3) Regulas (EK) Nr. 999/2001 III pielikuma A nodaļas I daļā paredzēti GSE uzraudzības noteikumi attiecībā uz liellopiem, kas nokauti lietošanai pārtikā. Tā attiecas uz dzīvniekiem, kas nokauti, veicot "īpašo piespiedu kaušanu" [ārkārtas kaušanu], kura definēta 2. panta n) punktā Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīvā 64/433/EEK par veselības nosacījumiem svaigas gaļas ražošanai un tirdzniecībai ([3]). Patlaban minētā direktīva ir jau atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/41/EK ([4]). Tas ir radījis juridisku nenoteiktību un izraisījis situāciju, ka nepietiekami tiek testēti tie dzīvnieki, kurus būtu vajadzējis testēt. Tādēļ ir nepieciešams Regulas (EK) Nr. 999/2001 III pielikumā skaidri definēt ārkārtas kaušanu GSE uzraudzības noteikumu ietvaros attiecībā uz liellopiem, kas nokauti lietošanai pārtikā.

(4) Regulas (EK) Nr. 999/2001 III pielikuma A nodaļas II daļā paredzēti uzraudzības noteikumi attiecībā uz aitām un kazām. Dalībvalstu ikgadējie ziņojumi par atgremotāju uzraudzību un testēšanu attiecībā uz transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE) esību Savienībā liecina, ka pēdējo gadu laikā parasti efektīvāk tiek konstatēti TSE gadījumi, testējot aitas un kazas, kas nav nokautas lietošanai pārtikā, nevis testējot dzīvniekus, kas nokauti lietošanai pārtikā. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāpiešķir plašākas izvēles iespējas, lai tās varētu lielāku daļu no minētajā pielikumā paredzētajiem testiem, kuru skaits ir ierobežots, novirzīt uz tām apakšpopulācijām, kurās pastāv lielāka iespējamība konstatēt šādus gadījumus.

(5) Regulas (EK) Nr. 999/2001 VII pielikums nosaka, kādi apkarošanas pasākumi jāveic pēc tam, kad ir apstiprināta TSE saslimšana liellopiem, aitām un kazām, un nosaka minimālās prasības attiecībā uz tādu aitu selekcijas programmām, kurām ir rezistence pret TSE. Minētais pielikums vairākas reizes ir grozīts, tostarp ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 727/2007 ([5]) un (EK) Nr. 746/2008 ([6]).

(6) Francija 2007. gada 17. jūlijā lietas T-257/07 ietvaros iesniedza prasību pret Komisiju Vispārējā tiesā, pieprasot apturēt Regulas (EK) Nr. 727/2007 pielikuma 3. punktu, ciktāl ar to nosaka Regulas (EK) Nr. 999/2001 VII pielikuma A nodaļas 2.3.punkta b) apakšpunkta iii) punktu, 2.3. punkta d) apakšpunktu un 4. punktu, vai pilnībā atcelt minēto regulu. Francija uzskatīja, ka ar minētajiem punktiem attiecībā uz aitām un kazām tiks atļauti mazāk stingri uzraudzības un apkarošanas pasākumi nekā tie, kas paredzēti agrāk. Tiesa ar 2007. gada 28. septembra rīkojumu ([7]) apturēja minēto noteikumu piemērošanu, līdz būs pieņemts spriedums pamata tiesvedībā.

(7) Pēc tam Komisija lūdza *EFSA* palīdzību, lai precizētu galvenos priekšnoteikumus, kas bija Regulas (EK) Nr. 727/2007 pamatā. Ņemot vērā *EFSA* skaidrojumus, Regula (EK) Nr. 999/2001 tika grozīta ar Regulu (EK) Nr. 746/2008, pārformulējot noteikumus, kuru piemērošanu Vispārējā tiesa bija apturējusi. Vispārējā tiesa ar

([1]) OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.
([2]) *EFSA Journal* (2011) 9(1): 1945.
([3]) OV 121, 29.7.1964., 2012. lpp.
([4]) OV L 157, 30.4.2004., 33. lpp.
([5]) OV L 165, 27.6.2007., 8. lpp.
([6]) OV L 202, 31.7.2008., 11. lpp.
([7]) OV C 283, 24.11.2007., 28. lpp.

2008. gada 30. septembra rīkojumu [1] apturēja Regulas (EK) Nr. 999/2001, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 746/2008, VII pielikuma A nodaļas 2.3. punkta b) apakšpunkta iii) punkta, 2.3. punkta d) apakšpunkta un 4. punkta piemērošanu, līdz būs pieņemts spriedums pamata tiesvedībā lietā T-257/07.

(8) Vispārējā tiesa 2011. gada 9. septembra spriedumā Lietā T-257/07 [2] noraidīja Francijas pieprasījumu atcelt Regulu (EK) Nr. 746/2008 un atcēla Regulas (EK) Nr. 999/2001 VII pielikuma A nodaļas minēto noteikumu piemērošanas apturējumu.

(9) Francija 2011. gada 28. novembrī Lietā C-601/11 P [3] iesniedza apelācijas sūdzību pret Vispārējās tiesas spriedumu Lietā T-257/07, pieprasot, lai Tiesa atceļ Vispārējās tiesas spriedumu Lietā T-257/07 un pieņem galīgo lēmumu lietā, atceļot Regulu (EK) Nr. 746/2008, vai nodod lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā.

(10) Būtu lietderīgi paskaidrot ļoti sarežģīto shēmu pārvaldības variantiem un atkāpēm, kas attiecībā uz klasiskās skrepi slimības kontroli un apkarošanu aitām un kazām ir paredzēta Regulas (EK) Nr. 999/2001 VII pielikumā. Minētās regulas VII pielikumā būtu jāparedz tikai trīs varianti attiecībā uz inficētiem aitu vai kazu ganāmpulkiem, proti, šādi: 1. variants – likvidēt visus dzīvniekus; 2. variants – likvidēt tikai uzņēmīgos dzīvniekus; 3. variants – nenoteikt obligātu dzīvnieku likvidēšanu.

(11) Pasākumi, kas jāveic saistībā ar katru no trim minētajiem variantiem, būtu jāpārstrādā, lai veicinātu to savstarpēju salīdzināmību un vairotu izpratni par to ietekmi uz konkrētu saimniecību. Ņemot vērā to, ka 1. un 2. variants ietver stingrus apkarošanas pasākumus, kas uzlabo slimības kontroli, saskaņā ar 1. un 2. variantu īstenotajiem pēcapkarošanas pasākumiem būtu jābūt elastīgākiem nekā tiem, kas paredzēti saskaņā ar 3. variantu.

(12) Nepieciešams precizēt apstākļus, kuru gadījumā drīkst atlikt 2. variantā paredzētos apkarošanas pasākumus. Saistībā ar aitu atnešanās sezonas apsvērumiem ir lietderīgi atļaut īstermiņa atlikšanu ne ilgāk kā uz trīs mēnešiem. Turpretī ilgtermiņa atlikšana varētu būt attaisnojama vienīgi tad, ja ir nepieciešams papildu laiks, lai saimniecībā paaugstinātu ģenētiskās rezistences līmeni pret klasisko skrepi slimību. Līdz šim ģenētiskā rezistence pret klasisko skrepi slimību ir pierādīta tikai attiecībā uz aitām, tāpēc ilgtermiņa atlikšana nebūtu atļaujama attiecībā uz ganāmpulkiem, kuros ir tikai kazas. Ja atlikšanu atļauj, tā nedrīkst būt ilgāka par trīs gadiem, un ir jāievēro konkrēti nosacījumi.

(13) Ja klasiskā skrepi slimība tiek apstiprināta saimniecībās, kur tiek turēta vietējā aitu šķirne, kuras lauksaimnieciskā audzēšana ir apdraudēta, tad, īstenojot Regulas (EK) Nr. 999/2001 VII pielikumā paredzētos pēcapkarošanas pasākumus, būtu jāņem vērā, ka ir sarežģīti ievest un izmantot tikai rezistentas aitas vai rezistentu aitu vaislas materiālu no šīs pašas apdraudētās šķirnes. Šajā konkrētajā gadījumā dalībvalstīm būtu jāatļauj piemērot elastīgākus noteikumus attiecībā uz saimniecībā ievesto un izmantoto vaislinieku genotipu un vaislas materiālu.

(14) Kopīgajā *EFSA* un *ECDC* atzinumā minēts, ka atipiskā skrepi slimība, iespējams, ir mazāk lipīga vai vispār nav lipīga. Šis atklājums galvenokārt ir balstīts uz faktu, ka nepastāv statistiska atšķirība atipisko/Nor98 gadījumu skaita ziņā starp populāciju kopumā un ganāmpulkiem, kuros ir konstatēts slimības gadījums. Tādējādi vairs nav pamatoti noteikt ierobežojošus pasākumus attiecībā uz aitu un kazu pārvietošanu, ja ir apstiprināts atipiskas skrepi slimības gadījums. Tomēr šajos ganāmpulkos būtu jāsaglabā pastiprināta uzraudzība, lai savāktu vairāk zinātnisko datu par atipisko skrepi slimību. Minētais grozījums Regulas (EK) Nr. 999/2001 VII pielikumā ir saskaņā ar turpmākajām politikas iespējām, kas paredzētas 2.4.3. punktā Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei – Otrā TSE ceļa karte. Stratēģijas dokuments attiecībā uz transmisīvo sūkļveida encefalopātiju 2010.–2015. gadam [4].

(15) Līdzdalība selekcijas programmās līdz šim tika atļauta tikai aitu ganāmpulkiem ar augstu ģenētisko vērtību. Gadījumos, kad ir izmantotas selekcijas programmas, tās bijušas efektīvas, palielinot rezistenci pret klasisko skrepi slimību aitu populācijā ar augstu ģenētisko vērtību. Taču rezistences nesēja iedzimtības faktora (alēles) izplatība parastajā ražošanas populācijā līdz šim ir bijusi neliela. Lai veicinātu plašāku rezistences faktora pret klasisko skrepi slimību izplatību ražošanas populācijā, ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 VII pielikuma C nodaļu būtu jāatļauj vaislas aunu genotipa noteikšana ganāmpulkos, kuri nav iesaistīti selekcijas programmā.

(16) Regulas (EK) Nr. 999/2001 VIII pielikuma A nodaļā paredzēti noteikumi, ar kuriem reglamentē Savienības iekšējo tirdzniecību ar dzīviem dzīvniekiem, spermu un embrijiem. Kā minēts 14. apsvērumā, kopīgajā *EFSA* un *ECDC* atzinumā apgalvots, ka atipiskā skrepi slimība, iespējams, ir mazāk lipīga vai vispār nav lipīga. Tādējādi Savienības iekšējā tirdzniecībā būtu jāatceļ visi ierobežojošie pasākumi attiecībā uz aitu un kazu pārvietošanu gadījumos, kad ir apstiprināts atipiskas skrepi slimības gadījums. Par labu šādai nostājai liecina arī fakts, ka Sauszemes dzīvnieku veselības kodekss, kas 2010. gadā balsojumā tika pieņemts Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (*OIE*) 78. ģenerālsesijā, neiesaka noteikt tirdzniecības ierobežojumus attiecībā uz atipisko skrepi slimību.

[1] OV C 327, 20.12.2008., 26. lpp.
[2] OV C 311, 22.10.2011., 33. lpp.
[3] OV C 80, 17.3.2012., 5. lpp.
[4] COM(2010) 384 galīgā redakcija.

(17) Būtu jāpanāk pēc iespējas lielāka konsekvence starp Regulas (EK) Nr. 999/2001 VIII pielikumā paredzētajiem noteikumiem attiecībā uz Savienības iekšējo tirdzniecību ar aitām un kazām un to spermu un embrijiem un *OIE* standartiem, lai minētie noteikumi nekavētu dalībvalstis ar apstiprinātu valsts programmu klasiskās skrepi slimības kontrolei pieprasīt no klasiskās skrepi slimības brīvas valsts statusu saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti *OIE* kodeksā. Tomēr grozītajiem Savienības iekšējās tirdzniecības noteikumiem nevajadzētu negatīvi ietekmēt esošās Savienības iekšējās tirdzniecības plūsmas starp dalībvalstīm, kurās nav apstiprinātas valsts programmas klasiskās skrepi slimības kontrolei.

(18) Šajā nolūkā un kā to paredz otrās TSE ceļa kartes 2.4.3. punkts, Regulas (EK) Nr. 999/2001 VIII pielikumā būtu jānosaka regulējums, kas ļautu dalībvalstīm izveidot oficiālu shēmu klasiskās skrepi slimības statusa atzīšanai saimniecībās. Saimniecības iespējas iesaistīties Savienības iekšējā tirdzniecībā ar aitām un kazām, ciktāl tas attiecas uz klasisko skrepi slimību, būtu atkarīgas no klasiskās skrepi slimības statusa saimniecībā.

(19) Regulas (EK) Nr. 999/2001 VIII pielikumā būtu jānosaka divpakāpju sistēma attiecībā uz klasiskās skrepi slimības statusu saimniecībās. Lai selekcijas vai audzēšanas nolūkā atļautu transportēt dzīvniekus uz dalībvalstīm, kurās ir apstiprināta valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei, būtu jāpieprasa nodrošināt nenozīmīga riska statusu, kas tehniskā izpratnē ir ekvivalents no skrepi slimības brīvas saimniecības statusam, kā noteikts *OIE* Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksa 14.9.5. pantā un kā pamatā ir atbilstība visām *OIE* sarakstā noteiktajām prasībām vismaz septiņus gadus (saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 6.a pantā un VII pielikumā paredzēto noteikumu, kas sekmē rezistentu genotipu izstrādi aitām, šis priekšlikums tomēr atzīst ARR/ARR genotipu kā derīgu iespēju). Attiecībā uz selekcijas dzīvniekiem, kas paredzēti citām dalībvalstīm, būtu jāpieprasa tikai tas, lai tie ir no saimniecībām ar kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku, balstoties uz atbilstību īsākam prasību sarakstam vismaz trīs gadus, kā tas patlaban ir spēkā.

(20) Ņemot vērā grūtības tik komplicētas slimības kā klasiskā skrepi slimība gadījumā pierādīt, ka dalībvalsts teritorija vai tās teritorijas daļa ir brīva no minētās slimības, kam raksturīgs garš inkubācijas periods un kam nav nevienas *in-vivo* diagnostikas metodes, kā arī dzīvnieku individuālā uzņēmība pret to ir mainīga atkarībā no to ģenētiskā profila, jēdziens Regulas (EK) Nr. 999/2001 VIII pielikumā "dalībvalsts, kurā nav klasiskās skrepi slimības" būtu jāaizstāj ar jēdzienu "dalībvalsts vai dalībvalsts zona ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku". Būtu jāatjaunina arī nosacījumi, kuri jāizpilda, lai dalībvalsti vai dalībvalsts zonu atzītu par tādu, kam ir nenozīmīgs klasiskās skrepi slimības risks, un vispārīgos vilcienos vajadzētu panākt minēto nosacījumu atbilstību *OIE* Sauszemes dzīvnieku veselības kodeksa 14.9.3. pantā noteiktajām rekomendācijām.

(21) Ņemot vērā to, ka Regulas (EK) Nr. 999/2001 VIII pielikumam būtu jāattiecas uz visiem tirdzniecības aspektiem saistībā ar klasisko skrepi slimību, un to, ka ir ierosināts izstrādāt oficiālu shēmu klasiskās skrepi slimības statusa atzīšanai saimniecībās, un ka šāda shēma ir atbilstošs pamats, lai noteiktu diferencētas garantijas dzīvniekiem, kas paredzēti tirdzniecībai starp dalībvalstīm, kurās ir apstiprināts valsts plāns klasiskās skrepi slimības kontrolei, un citām dalībvalstīm, pielikumā būtu jāiekļauj arī to dalībvalstu saraksts, kurās ir apstiprināts valsts plāns klasiskās skrepi slimības kontrolei.

(22) Regulas (EK) Nr. 999/2001 IX pielikuma C nodaļā paredzēti noteikumi attiecībā uz tādu dzīvnieku izcelsmes produktu importu, kas iegūti no liellopiem, aitām un kazām, jo īpaši attiecībā uz želatīnu, kas paredzēts lietošanai pārtikā. Regulas (EK) Nr. 999/2001 IX pielikuma D nodaļas A iedaļā paredzēti noteikumi attiecībā uz tādu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un atvasināto produktu importu Savienībā, kas iegūti no liellopiem, aitām un kazām, un jo īpaši attiecībā uz želatīnu, ko paredzēts izmantot kā barības sastāvdaļu. Ņemot vērā to, ka kolagēns, ko paredzēts izmantot pārtikā vai barībā, tiek ražots no tādiem pašiem izejmateriāliem kā želatīns, importa nosacījumi kolagēnam, ko paredzēts izmantot pārtikā vai barībā, būtu jāsaskaņo ar nosacījumiem, kas attiecībā uz želatīnu paredzēti tiem pašiem lietojuma veidiem.

(23) Regulas (EK) Nr. 999/2001 IX pielikuma D nodaļas B iedaļā noteikts, ka, importējot Savienībā konkrētus liellopu, aitu, un kazu izcelsmes blakusproduktus un atvasinātos produktus, ir vajadzīgi īpaši apliecinājumi. Minētie apliecinājumi būtu jāgroza tā, lai tie attiektos arī produktiem, kuri pārstrādāti trešajā valstī, kas klasificēta kā valsts ar kontrolētu vai nenoteiktu GSE risku, un kuri ir izgatavoti no jauktiem materiāliem, kuru izcelsme ir minētajā trešajā valstī vai arī trešajā valstī ar nenozīmīgu GSE risku. Īpašais apliecinājums attiecībā uz tādu produktu importu, kas satur aitu vai kazu pienu un ko paredzēts izmantot lauksaimniecības dzīvnieku barošanai, arī būtu jāgroza tā, lai labāk atspoguļotu ierobežojumus, kas piemērojami Savienības iekšējā tirdzniecībā ar šiem produktiem.

(24) Regulas (EK) Nr. 999/2001 IX pielikuma E un H nodaļā paredzēti noteikumi attiecībā uz aitu un kazu un aitu un kazu spermas un embriju importu Savienībā. Minētie importa noteikumi būtu jāatjaunina, atspoguļojot Regulas (EK) Nr. 999/2001 VIII pielikumā noteiktos Savienības iekšējās tirdzniecības nosacījumus, tostarp Regulas (EK) Nr. 999/2001 III un VII pielikumā noteiktos vispārīgos priekšnoteikumus saistībā ar klasiskās skrepi slimības uzraudzību un apkarošanu, kā arī Regulas (EK) Nr. 999/2001 IV pielikumā paredzētos noteikumus par barošanas aizliegumu.

(25) Regulas (EK) Nr. 999/2001 X pielikumā noteiktas analīzes metodes TSE testēšanai liellopiem, aitām un kazām. Kopīgajā *EFSA* un *ECDC* atzinumā tika norādīts, ka L tipa atipiskās GSE ierosinātājam ir ievērojams zoonozes potenciāls (pārnešana no dzīvniekiem uz cilvēkiem), kas ir līdzīgs vai pat augstāks par klasiskās GSE ierosinātāja pārnešanas potenciālu. Vairākās valstīs visā pasaulē ir konstatēti atipiskās GSE L tipa un H tipa gadījumi, un *EFSA* norādīja, ka neparasti lielais visu konstatēto H-GSE un L-GSE gadījumu vecums un to šķietami zemā izplatība populācijā varētu liecināt, ka šīs atipiskās GSE formas rodas spontāni. Lai iegūtu plašākas zināšanas par atipisko GSE, ir jāsavāc vairāk būtisku datu.

(26) Šajā nolūkā nepieciešams pieprasīt, lai materiāli no visiem turpmākajiem Savienībā apstiprinātajiem GSE gadījumiem tiktu nodoti diskriminējošu testu veikšanai, ar ko var precīzi identificēt slimības ierosinātāju, proti klasisko GSE, L tipa atipisko GSE un H tipa atipisko GSE. Ņemot vērā to, ka dažas dalībvalstis un trešās valstis jau ir publicējušas datus par jaunāko GSE gadījumu fenotipu, Regulas (EK) Nr. 999/2001 X pielikuma C nodaļā būtu jāparedz, ka turpmāko Savienībā apstiprināto GSE gadījumu diskriminējošā testēšana ir jāveic obligāti.

(27) Regulas (EK) Nr. 999/2001 X pielikuma C nodaļas 4. punktā ir ietverts to ātrās noteikšanas testu saraksts, kas apstiprināti TSE uzraudzībai liellopiem, aitām un kazām.

(28) Ņemot vērā to, ka vairs netiek ražoti divi turpmāk minētie ātrās noteikšanas testu komplekti GSE uzraudzībai liellopiem un tas apstiprināts ar *Enfer Scientific* 2012. gada 21. augusta vēstuli un *Roche Diagnostics GmbH* 2012. gada 31. augusta vēstuli, no ātrās noteikšanas testu saraksta X pielikuma C nodaļas 4. punktā būtu jāsvītro šādi ieraksti: *Enfer test un Enfer TSE Kit* 2.0. versija, automatizēta parauga sagatavošana; *Roche Applied Science PrionScreen*.

(29) Dalībvalstīm vajadzīgs pietiekami daudz laika, lai pielāgotu valsts instrukcijas jaunajām prasībām, ko paredz šī regula, tāpēc tā būtu jāpiemēro no 2013. gada 1. jūlija.

(30) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 999/2001.

(31) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu, un ne Eiropas Parlaments, ne Padome pret tiem nav iebilduši,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 999/2001 pielikumus groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2013. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 28. jūnijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 999/2001 pielikumus groza šādi:

(1) regulas I pielikuma 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Šajā regulā izmanto arī šādas definīcijas:

a) "autohtons GSE gadījums" ir govju sūkļveida encefalopātijas gadījums, par ko nav skaidru pierādījumu, ka tas radies inficēšanās ceļā pirms dzīva dzīvnieka importēšanas;

b) "kohorta" ir tādu liellopu grupa, kas ir:

i) gan dzimuši tajā pašā ganāmpulkā, kur inficētais liellops, un tas noticis 12 mēnešus pirms vai pēc inficētā liellopa dzimšanas, gan

ii) kādu laiku savas dzīves pirmajā gadā audzēti kopā ar slimo dzīvnieku tā pirmajā dzīves gadā;

c) "references gadījums" ir pirmais dzīvnieks saimniecībā vai epidemioloģiski definētā grupā, kam apstiprināta TSE infekcija;

d) "TSE maziem atgremotājiem" ir transmisīvās sūkļveida encefalopātijas gadījums, kas atklāts aitām vai kazām saistībā ar apstiprinājuma testu anomālam PrP proteīnam;

e) "skrepi slimības gadījums" ir apstiprināts transmisīvas sūkļveida encefalopātijas gadījums aitām vai kazām, kad GSE diagnoze ir izslēgta saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas tehniskajā rokasgrāmatā TSE celma noteikšanai maziem atgremotājiem (*);

f) "klasisks skrepi slimības gadījums" ir apstiprināts skrepi slimības gadījums, kas klasificēts kā klasisks saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas tehniskajā rokasgrāmatā TSE celma noteikšanai maziem atgremotājiem;

g) "atipisks skrepi slimības gadījums" ir apstiprināts skrepi slimības gadījums, kas atšķiras no klasiska skrepi slimības gadījuma saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas tehniskajā rokasgrāmatā TSE celma noteikšanai maziem atgremotājiem;

h) "prionu proteīna genotips" aitām ir divu alēļu kombinācija, kā aprakstīts Komisijas Lēmuma 2002/1003/EK I pielikuma 1. punktā (**);

i) "GSE gadījums" ir GSE gadījums, kas apstiprināts nacionālajā references laboratorijā saskaņā ar metodēm un protokoliem X pielikuma C nodaļas 3.1. punkta a) un b) apakšpunktā;

j) "klasisks GSE gadījums" ir GSE gadījums, kas klasificēts kā klasisks saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas metodē liellopu TSE izolātu klasificēšanai (***);

k) "atipisks GSE gadījums" ir GSE gadījums, ko nevar klasificēt kā klasisku GSE gadījumu saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas metodē liellopu TSE izolātu klasificēšanai;

l) "aitas un kazas, kas vecākas par 18 mēnešiem" ir aitas un kazas:

i) kuru vecums ir apstiprināts reģistros vai pārvadāšanas pavaddokumentos, kas minēti Padomes Regulas (EK) Nr. 21/2004 3. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā (****), vai

ii) kurām ir izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgie priekšzobi.

(*) http://vla.defra.gov.uk/science/docs/sci_tse_rl_handbookv4jan10.pdf.
(**) OV L 349, 24.12.2002., 105. lpp.
(***) http://vla.defra.gov.uk/science/docs/sci_tse_rl_2blot.pdf.
(****) OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.";

(2) regulas III pielikuma A nodaļu groza šādi:

a) I daļas 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. **Tādu dzīvnieku uzraudzība, kas nokauti lietošanai pārtikā**

2.1. Visiem liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem, veic GSE testu, ja tie ir bijuši pakļauti:

— ārkārtas kaušanai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma I sadaļas VI nodaļas 1. punktu (*), vai

— pirmskaušanas apskatei, kurā fiksēti novērojumi saistībā ar nelaimes gadījumiem vai nopietnas psiholoģiskas un funkcionālas problēmas, vai pazīmes atbilstoši Regulas (EK) Nr. 854/2004 I pielikuma I sadaļas II nodaļas B daļas 2. punktu (**).

2.2. Visiem veseliem liellopiem, kas vecāki par 30 mēnešiem un parastā kārtībā nokauti lietošanai pārtikā, veic GSE testu.

(*) OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.
(**) OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.";

b) II daļu groza šādi:

i) 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. **Tādu aitu un kazu uzraudzība, kas nokautas lietošanai pārtikā**

a) Dalībvalstīs, kur aitu māšu un aplecinātu aitu kopskaits pārsniedz 750 000 dzīvnieku, saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem ik gadus pārbauda paraugus vismaz no 10 000 aitu, kas nokautas lietošanai pārtikā;

b) dalībvalstīs, kur atnesušos kazu un aplecinātu kazu kopskaits pārsniedz 750 000 dzīvnieku, saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem ik gadus pārbauda paraugus vismaz no 10 000 kazu, kas nokautas lietošanai pārtikā.

c) dalībvalsts var izvēlēties ne vairāk kā:

— 50 % no a) un b) apakšpunktā aprakstītā minimālā paraugu skaita aitām un kazām, kas nokautas lietošanai pārtikā, aizstāt, tā vietā veicot testus beigtām aitām vai kazām, kas vecākas par 18 mēnešiem, attiecībā viens pret vienu un papildus minimālajam paraugu skaitam, kas noteikts 3. punktā;

— 10 % no minimālā paraugu skaita, kas minēts a) un b) apakšpunktā, aizstāt, tā vietā veicot testus aitām vai kazām, kas nokautas slimības apkarošanas pasākuma ietvaros un ir vecākas par 18 mēnešiem, attiecībā viens pret viens.";

ii) 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. **Uzraudzība saimniecībās, kurās tiek īstenoti TSE kontroles un apkarošanas pasākumi**

Dzīvniekiem, kuri vecāki par 18 mēnešiem un kurus nokauj iznīcināšanai saskaņā ar VII pielikuma B nodaļas 2. daļas 2.2.1. punktu un 2.2.2. punkta b) vai c) apakšpunktu, veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punkta b) apakšpunktā, un izmantojot parastu nejaušu paraugu izlasi atbilstoši paraugu skaitam, kas norādīts šajā tabulā.

Tādu dzīvnieku skaits ganāmpulkā, kas ir vecāki par 18 mēnešiem un nogalināti iznīcināšanai	Minimālais paraugu skaits
70 vai mazāk	Visi atbilstīgie dzīvnieki
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117

Tādu dzīvnieku skaits ganāmpulkā, kas ir vecāki par 18 mēnešiem un nogalināti iznīcināšanai	Minimālais paraugu skaits
350	121
400	124
450	127
500 vai vairāk	150”;

(3) regulas VII pielikumu aizstāj ar šādu:

“VII PIELIKUMS

TRANSMISĪVO SŪKĻVEIDA ENCEFALOPĀTIJU KONTROLE UN APKAROŠANA

A NODAĻA

Pasākumi, ko veic, ja ir aizdomas par tse esību aitām un kazām

Ja ir aizdomas par TSE aitām vai kazām kādā dalībvalsts saimniecībā, visām pārējām šīs saimniecības aitām un kazām līdz apstiprinošās pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu.

Ja ir pierādījumi, ka ir maz ticams, ka saimniecība, kurā dzīvnieks atradies, kad radās aizdomas par TSE, ir saimniecība, kurā dzīvnieks varētu būt inficējies ar TSE, dalībvalsts atkarībā no pieejamās epidemioloģiskās informācijas var pieņemt lēmumu par oficiālas kontroles piemērošanu citām saimniecībām vai tikai saimniecībai, kurā varēja notikt inficēšanās.

Pienu un piena produktus, kas iegūti no oficiālai kontrolei pakļautas saimniecības aitām un kazām, kuras šajā saimniecībā atradās no dienas, kad radās aizdomas par TSE esību, līdz apstiprinošās pārbaudes rezultātu saņemšanai izmanto vienīgi konkrētajā saimniecībā.

B NODAĻA

Pasākumi pēc apstiprinājuma saņemšanas par tse esību liellopiem, aitām un kazām

1. Izmeklēšanā, kas minēta 13. panta 1. punkta b) apakšpunktā, jāidentificē:

a) attiecībā uz liellopiem:

— visi pārējie atgremotāji tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība,

— ja slimība ir apstiprināta sieviešu kārtas dzīvniekam, tā pēcnācēji, kas dzimuši divu gadu laikā pirms vai pēc slimības klīnisko pazīmju parādīšanās,

— visi dzīvnieki tajā kohortā, kam pieder dzīvnieks, kam apstiprināta slimība,

— slimības iespējamā izcelsme,

— citi dzīvnieki tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība, vai citās saimniecībās, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs vai kurās nonākusi tā pati barība vai infekcijas avots,

— potenciāli inficētas barības un citu materiālu pārvietošana vai jebkādi citi pārnešanas veidi, ar ko var pārnest TSE ierosinātāju uz minēto saimniecību vai no tās;

b) attiecībā uz aitām un kazām:

— visi pārējie atgremotāji, kas nav aitas un kazas, tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība,

— ciktāl iespējams identificēt, vecāki un attiecībā uz sieviešu kārtas dzīvniekiem visi embriji, olšūnas un pēdējie pēcnācēji sieviešu kārtas dzīvniekam, kam ir apstiprināta slimība,

— papildus otrajā ievilkumā minētajiem dzīvniekiem arī visas pārējās aitas un kazas tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība,

— iespējamā slimības izcelsme un citas saimniecības, kurās ir dzīvnieki, embriji vai olšūnas, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs, vai kurās nonākusi tā pati barība vai infekcijas avots,

— potenciāli inficētas barības un citu materiālu pārvietošana vai citi pārnešanas veidi, kuru rezultātā TSE ierosinātājs varētu būt pārnests uz minēto saimniecību vai no tās.

2. Regulas 13. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētie pasākumi iekļauj vismaz šādus pasākumus.

2.1. Ja GSE apstiprina liellopiem – to liellopu nokaušana un pilnīga iznīcināšana, kas identificēti, veicot 1. punkta a) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minēto izmeklēšanu; tomēr dalībvalsts var nolemt:

— nenokaut un neiznīcināt 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minētās kohortas dzīvniekus, ja ir pierādījumi, ka šiem dzīvniekiem nav bijusi pieejama tā pati barība, ko lietojis inficētais dzīvnieks,

— atlikt 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minētās kohortas dzīvnieku nokaušanu un iznīcināšanu līdz to produktīvā perioda beigām ar nosacījumu, ka tie ir buļļi, kurus pastāvīgi tur spermas savākšanas centrā, un ka ir iespējams nodrošināt to pilnīgu iznīcināšanu pēc nāves.

2.2. Gadījums, kad TSE apstiprina aitām vai kazām

2.2.1. Gadījumi, kad nevar izslēgt GSE

Ja pēc starplaboratoriju pārbaudēm, kas veiktas saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punkta c) apakšpunktā paredzētajām metodēm un protokoliem, nevar izslēgt saslimšanu ar GSE, nekavējoties nokauj un pilnībā iznīcina visus tos dzīvniekus, embrijus un olšūnas, kas identificēti 1. punkta b) apakšpunkta otrajā līdz piektajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā.

Saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas 5. punktu dzīvniekiem, kuri vecāki par 18 mēnešiem un kurus nokauj iznīcināšanai, veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

Nosaka prionu proteīna genotipu visām, bet ne vairāk kā 50 aitām.

Pienu un piena produktus, kas iegūti no iznīcināšanai paredzētajiem dzīvniekiem, kuri atradās saimniecībā laikā starp dienu, kad tika saņemts apstiprinājums, ka nevar izslēgt GSE, un dienu, kad dzīvnieki tika pilnībā iznīcināti, likvidē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1069/2009 12. pantu (*).

Pēc visu dzīvnieku nokaušanas un pilnīgas iznīcināšanas uz saimniecību attiecas 3. punktā aprakstītie nosacījumi.

2.2.2. Gadījumi, kad var izslēgt GSE un atipisko skrepi slimību

Ja GSE un atipiskā skrepi slimība tiek izslēgta saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punkta c) apakšpunktā aprakstītajām laboratoriskajām metodēm, uz saimniecību attiecina a) apakšpunktā aprakstītos nosacījumus, un, ņemot vērā par attiecīgo saimniecību atbildīgās dalībvalsts lēmumu, nosacījumus, kas aprakstīti vai nu b) apakšpunktā minētajā 1. variantā vai c) apakšpunktā minētajā 2. variantā, vai d) apakšpunktā minētajā 3. variantā.

a) Pienu un piena produktus, kas iegūti no iznīcināšanai vai nokaušanai paredzētajiem dzīvniekiem, kuri atradās saimniecībā laikā starp dienu, kad tika saņemts TSE gadījuma apstiprinājums, un dienu, kad tika pabeigti pasākumi, kas saimniecībā jāveic saskaņā ar b) un c) apakšpunktu, vai kas iegūti no inficētā ganāmpulka līdz dienai, kad tiek atcelti visi d) apakšpunktā un 4. punktā paredzētie ierobežojumi, neizmanto atgremotāju barošanai, izņemot tos atgremotājus, kas atrodas minētajā saimniecībā.

Ja šādu pienu un piena produktus laiž tirgū kā barību dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, tad to var darīt tikai tās dalībvalsts teritorijā, kura atbildīga par minēto saimniecību.

Minētā piena un piena produktu sūtījumiem pievienotajā tirdzniecības pavaddokumentā un uz visiem minēto sūtījumu iepakojumiem skaidri jānorāda šāds teksts: "nelietot kā barību atgremotājiem".

Saimniecībās, kurās tur atgremotājus, aizliegts lietot un glabāt šādu pienu un piena produktus saturošu barību.

Nefasētu barību, kas satur šādu pienu un piena produktus, pārvadā transportlīdzekļos, kuros vienlaikus nepārvadā barību atgremotājiem.

Ja minētos transportlīdzekļus pēc tam izmanto atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai, tos rūpīgi iztīra saskaņā ar tās dalībvalsts apstiprinātu procedūru, kas atbildīga par attiecīgo saimniecību, lai izvairītos no krusteniskās kontaminācijas.

b) 1. variants – visu dzīvnieku nokaušana un pilnīga likvidēšana

Nekavējoties nokauj un pilnībā iznīcina visus dzīvniekus, embrijus un olšūnas, kas identificēti 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētās izmeklēšanas laikā.

Saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas 5. punktu dzīvniekiem, kuri vecāki par 18 mēnešiem un kurus nokauj iznīcināšanai, veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

Nosaka prionu proteīna genotipu visām, bet ne vairāk kā 50 aitām.

Atkāpjoties no 1. varianta pirmajā daļā aprakstītajiem nosacījumiem, dalībvalstis var pieņemt lēmumu to vietā īstenot pasākumus, kas minēti i) vai ii) punktā:

(i) aizstāt tūlītēju visu dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu ar tūlītēju to nokaušanu lietošanai pārtikā, ievērojot šādus nosacījumus:

— dzīvniekus nokauj lietošanai pārtikā tās dalībvalsts teritorijā, kas atbildīga par attiecīgo saimniecību;

— visiem dzīvniekiem, kas vecāki par 18 mēnešiem un nokauti lietošanai pārtikā, veic testu attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā;

(ii) neveic tādu jēru un kazlēnu tūlītēju nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu, kas ir jaunāki par trīs mēnešiem, ar nosacījumu, ka tie tiek nokauti lietošanai pārtikā pirms tie sasniedz trīs mēnešu vecumu.

Kamēr nav pabeigta visu dzīvnieku nokaušana un pilnīga iznīcināšana vai nokaušana lietošanai pārtikā, saimniecībā, kurā pieņemts lēmums īstenot 1. variantu, veic pasākumus, kas paredzēti 2.2.2. punkta a) apakšpunktā un 3.4. punkta b) apakšpunkta trešajā un ceturtajā ievilkumā.

Pēc visu dzīvnieku nokaušanas un pilnīgas iznīcināšanas vai nokaušanas lietošanai pārtikā, saimniecībā, kurā pieņemts lēmums īstenot 1. variantu, ievēro 3. punktā paredzētos nosacījumus.

c) 2. variants – tikai uzņēmīgo dzīvnieku nokaušana un pilnīga iznīcināšana

Visām aitām, kas atrodas saimniecībā, nosaka prionu proteīna genotipu, un pēc tam nekavējoties nokauj un pilnībā iznīcina visus dzīvniekus, embrijus un olšūnas, kas identificēti 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā, izņemot:

— ARR/ARR genotipa vaislas aunus,

— vaislas aitu mātes, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles, un, ja šādas vaislas aitu mātes ir grūsnas izmeklēšanas laikā, jērus, kas pēc tam dzimuši, ja to genotips atbilst šā apakšpunkta prasībām,

— aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un kuras ir paredzēts nokaut vienīgi lietošanai pārtikā,

— jērus un kazlēnus, kas ir jaunāki par trīs mēnešiem, ja par saimniecību atbildīgā dalībvalsts tā nolemj un ar nosacījumu, ka tie tiek nokauti lietošanai pārtikā pirms tie sasniedz trīs mēnešu vecumu. Minētajiem jēriem un kazlēniem genotips nav jānosaka.

Saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas 5. punktu dzīvniekiem, kuri vecāki par 18 mēnešiem un kurus nokauj iznīcināšanai, veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

Atkāpjoties no 2. varianta pirmajā daļā aprakstītajiem nosacījumiem, dalībvalstis var pieņemt lēmumu to vietā īstenot pasākumus, kas minēti i), ii) un iii) punktā:

(i) aizstāt visu 2. varianta pirmajā daļā minēto dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu ar nokaušanu lietošanai pārtikā, ievērojot šādus nosacījumus:

— dzīvniekus nokauj lietošanai pārtikā tās dalībvalsts teritorijā, kas atbildīga par attiecīgo saimniecību;

— visiem dzīvniekiem, kas vecāki par 18 mēnešiem un nokauti lietošanai pārtikā, veic testu attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā;

(ii) atlikt 2. varianta pirmajā daļā minēto dzīvnieku genotipa noteikšanu un tam sekojošu nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu vai nokaušanu lietošanai pārtikā uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus, situācijās, kad references gadījums ir apstiprināts neilgu laiku pirms atnešanās sezonas sākuma, ievērojot nosacījumu, ka aitu un kazu mātes un viņu jaundzimušie pēcnācēji tiek turēti izolēti no citu saimniecību aitām un kazām visu minēto periodu;

(iii) atlikt 2. varianta pirmajā daļā minēto dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu vai nokaušanu lietošanai pārtikā ne ilgāk kā uz trīs gadiem, skaitot no dienas, kad tika apstiprināts references gadījums, aitu ganāmpulkos un saimniecībās, kurās aitas un kazas tiek turētas kopā. Šajā rindkopā aprakstīto atkāpi piemēro tikai gadījumos, kad par attiecīgo saimniecību atbildīgā dalībvalsts uzskata, ka epidemioloģisko situāciju nav iespējams risināt, neveicot visu attiecīgo dzīvnieku nokaušanu, bet to nevar īstenot nekavējoties, jo saimniecības aitu populācijā ir zems rezistences līmenis un vienlaikus ir jāņem vērā citi apsvērumi, tostarp ekonomiski faktori. Vaislas aunus, izņemot ARR/ARR genotipa aunus, nekavējoties nokauj vai kastrē, un īsteno visus iespējamos pasākumus, lai ātri paaugstinātu ģenētisko rezistenci visā aitu populācijā saimniecībā, tostarp, veicot aitu māšu mērķtiecīgu selekciju un atlasītu iznīcināšanu, lai paaugstinātu ARR alēles biežumu un likvidētu VQR alēli. Par saimniecību atbildīgā dalībvalsts nodrošina, ka nokaujamo dzīvnieku skaits atlikšanas perioda beigās nav lielāks nekā uzreiz pēc references gadījuma apstiprināšanas.

Kamēr nav pabeigta 2. varianta pirmajā daļā minēto dzīvnieku nokaušana un pilnīga iznīcināšana vai nokaušana lietošanai pārtikā, saimniecībā, kurā pieņemts lēmums īstenot 2. variantu, piemēro turpmāk uzskaitītajos punktos minētos pasākumus: 2.2.2. punkta a) apakšpunkts, 3.1. punkts, 3.2. punkta a) un b) apakšpunkts, 3.3. punkts un 3.4. punkta a) apakšpunkta pirmais un otrais ievilkums, b) apakšpunkta pirmais, trešais un ceturtais ievilkums un c) apakšpunkts. Savukārt, ja par saimniecību atbildīgā dalībvalsts saskaņā ar iii) punktu nolemj atlikt dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu vai nokaušanu lietošanai pārtikā, tā vietā saimniecībā īsteno turpmāk uzskaitītajos punktos minētos pasākumus: 2.2.2. punkta a) apakšpunkts un 4.1. līdz 4.6. punkts.

Pēc 2. varianta pirmajā daļā minēto dzīvnieku nokaušanas un pilnīgas iznīcināšanas vai nokaušanas lietošanai pārtikā saimniecībā, kurā pieņemts lēmums īstenot 2. variantu, piemēro 3. punktā paredzētos nosacījumus.

d) 3. variants – dzīvnieku nokaušana un pilnīga likvidēšana nav obligāta

Dalībvalsts var nolemt neveikt to dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu, kas identificēti 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā, ja ir izpildīts vismaz viens no četriem turpmāk minētajiem kritērijiem:

— ir sarežģīti aizvietot konkrētu 3.2. punkta a) un b) apakšpunktā atļauto genotipu aitas,

— ARR alēles šķirnē vai saimniecībā sastopamas reti,

— tas tiek uzskatīts par nepieciešamu, lai izvairītos no tuvradnieciskās krustošanas,

— dalībvalsts uzskata to par nepieciešamu, balstoties uz visu epidemioloģisko faktoru pamatotu apsvēršanu.

Dalībvalstis, kuras saistībā ar klasiskās skrepi slimības uzliesmojumu pārvaldību atļauj piemērot 3. variantu, dokumentē iemeslus un kritērijus, kuri bija katra atsevišķā lēmuma par piemērošanu pamatā.

Ja saimniecībā, kurā tiek piemērots 3. variants, tiek konstatēti klasiskās skrepi slimības turpmāki gadījumi, dalībvalsts atkārtoti pārskata to iemeslu un kritēriju pamatotību, kuri bija lēmuma par 3. varianta piemērošanu pamatā. Ja tiek secināts, ka 3. varianta piemērošana nenodrošina pietiekamu uzliesmojuma kontroli, dalībvalsts maina konkrētās saimniecības pārvaldības variantu no 3. varianta uz b) un c) apakšpunktā aprakstīto 1. vai 2. variantu.

Trīs mēnešu laikā pēc klasiskās skrepi slimības references gadījuma apstiprināšanas veic priona proteīna genotipa noteikšanu visām, bet ne vairāk kā 50 aitām.

2.2.2. punkta a) apakšpunktā un 4. punktā aprakstītos nosacījumus bez kavēšanās piemēro attiecībā uz saimniecību, kurā pieņemts lēmums īstenot 3. variantu.

2.2.3. Gadījumi, kad atipiskā skrepi slimība ir apstiprināta

Ja saimniecībā apstiprinātais TSE gadījums ir atipisks skrepi slimības gadījums, tad divus gadus, skaitot no dienas, kad konstatēts pēdējais atipiskais skrepi slimības gadījums, saimniecībā veic pastiprinātu TSE uzraudzību saskaņā ar protokolu: visām aitām un kazām, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un nokautas lietošanai pārtikā, un visām aitām un kazām, kuras vecākas par 18 mēnešiem un ir mirušas vai nokautas saimniecībā, veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas, 3. daļas 3.2. punktā.

Ja divu gadu perioda laikā, kamēr veic pirmajā daļā minēto pastiprināto TSE uzraudzību, tiek apstiprināts TSE gadījums, kas nav atipisks skrepi slimības gadījums, saimniecībā īsteno 2.2.1. vai 2.2.2. punktā minētos pasākumus.

2.3. Ja ar TSE inficētais dzīvnieks ir ievests no citas saimniecības:

a) dalībvalsts, pamatojoties uz inficētā dzīvnieka vēsturi, var lemt piemērot apkarošanas pasākumus ne tikai saimniecībai, kurā infekcija tika apstiprināta, bet arī izcelsmes saimniecībai, vai arī tikai izcelsmes saimniecībai;

b) ja zemi izmanto kā kopīgas ganības vairākiem ganāmpulkiem, dalībvalstis, pēc visu epidemioloģisko faktoru pamatotas apsvēršanas, var nolemt piemērot apkarošanas pasākumus tikai vienam ganāmpulkam;

c) ja vienā saimniecībā tiek turēti vairāki ganāmpulki, dalībvalstis var lemt piemērot apkarošanas pasākumus tikai tam ganāmpulkam, kurā apstiprināts TSE, ievērojot nosacījumu, ka ir ticis pārbaudīts, ka ganāmpulki ir tikuši turēti atsevišķi viens no otra un ka infekcijas izplatīšanās starp ganāmpulkiem tieša vai netieša kontakta veidā ir maz ticama.

3. Pēc tam, kad visi saskaņā ar 2.2.1. punktu, 2.2.2. punkta b) apakšpunktu vai 2.2.2. punkta c) apakšpunktu identificētie dzīvnieki ir nokauti un pilnībā iznīcināti vai nokauti lietošanai pārtikā:

3.1. saimniecībā veic pastiprinātu TSE uzraudzību saskaņā ar protokolu, tostarp veic TSE esības testus saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas, 3. daļas 3.2. punktā, visiem turpmāk uzskaitītajiem dzīvniekiem, kuri ir vecāki par 18 mēnešiem, izņemot ARR/ARR genotipa aitas:

a) dzīvniekiem, kas tika turēti saimniecībā laikā, kad tika apstiprināts TSE gadījums saskaņā ar 2.2.2. punkta c) apakšpunktu, un kuri tika nokauti lietošanai pārtikā;

b) dzīvniekiem, kas ir miruši vai tikuši nokauti saimniecībā, bet kas netika nokauti saistībā ar slimības apkarošanas kampaņu;

3.2. saimniecībā atļauts ieviest tikai šādus dzīvniekus:

a) ARR/ARR genotipa vīriešu kārtas aitas;

b) sieviešu kārtas aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles;

c) kazas, ievērojot nosacījumu, ka pēc ganāmpulku iznīcināšanas saimniecībā ir veikta visu dzīvnieku novietņu tīrīšana un dezinfekcija;

3.3. saimniecībā atļauts izmantot tikai šādus vaislas aunus un aitu vaislas materiālus:

a) ARR/ARR genotipa vīriešu kārtas aitas;

b) ARR/ARR genotipa aunu spermu;

c) embrijus, kuriem ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles;

3.4. pārvietot dzīvniekus no saimniecības ir atļauts vai nu iznīcināšanas nolūkā, vai ievērojot šādus nosacījumus:

a) turpmāk minētos dzīvniekus atļauts pārvietot no saimniecības visiem nolūkiem, ieskaitot selekciju:

— ARR/ARR genotipa aitas;

— aitu mātes, kurām ir viena ARR alēle un nav VRQ alēles, ievērojot nosacījumu, ka tās pārvieto uz citām saimniecībām, kurās saskaņā ar 2.2.2. punkta c) apakšpunktu vai 2.2.2. punkta d) apakšpunktu īstenoto pasākumu rezultātā ir noteikti ierobežojumi;

— kazas, ievērojot nosacījumu, ka tās pārvieto uz citām saimniecībām, kurās saskaņā ar 2.2.2. punkta c) apakšpunktu vai 2.2.2. punkta d) apakšpunktu īstenoto pasākumu rezultātā ir noteikti ierobežojumi;

b) turpmāk minētos dzīvniekus atļauts pārvietot no saimniecības, ja tos pārvieto tieši uz nokaušanu lietošanai pārtikā:

— aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle;

— kazas;

— ja dalībvalsts tā nolemj – jērus un kazlēnus, kuri nokaušanas dienā nav sasnieguši trīs mēnešu vecumu;

— ja dalībvalsts nolemj izmantot 2.2.2. punkta b) apakšpunkta i) punktā un 2.2.2. punkta c) apakšpunkta i) punktā paredzētās atkāpes – visus dzīvniekus;

c) ja dalībvalsts tā nolemj, jērus un kazlēnus var pārvietot uz citu attiecīgās dalībvalsts teritorijā esošu saimniecību tikai nobarošanai pirms nokaušanas, ievērojot šādus nosacījumus:

— galamērķa saimniecībā nav nevienas aitas vai kazas, izņemot tās, kas tiek nobarotas pirms nokaušanas;

— nobarošanas perioda beigās aitas un jērus, kuru izcelsme ir saimniecībās, kurās tiek veikti apkarošanas pasākumi, pārvadā tieši uz kautuvi, kura atrodas tās pašas dalībvalsts teritorijā un kurā tos paredzēts nokaut pirms tie ir sasnieguši 12 mēnešu vecumu;

3.5. ierobežojumus, kas noteikti 3.1. līdz 3.4. punktā, saimniecībai piemēro

a) līdz dienai, kad ir panākts, ka visām aitām saimniecībā ir ARR/ARR statuss, ievērojot nosacījumu, ka saimniecībā netiek turētas kazas; vai

b) divus gadus, skaitot no dienas, kad ir pabeigti visi 2.2.1. punktā, 2.2.2. punkta b) apakšpunktā vai 2.2.2. punkta c) apakšpunktā minētie pasākumi, ievērojot nosacījumu, ka šajā divu gadu laikposmā nav konstatēts neviens TSE gadījums, izņemot atipisko skrepi slimību. Ja minētajā divu gadu laikposmā tiek apstiprināts atipisks skrepi slimības gadījums, saimniecībā īsteno arī 2.2.3. punktā minētos pasākumus.

4. Ja pieņemts lēmums īstenot 3. variantu, kas aprakstīts 2.2.2. punkta d) apakšpunktā, vai atkāpi, kas paredzēta 2.2.2. punkta c) apakšpunkta iii) punktā, saimniecībā nekavējoties īsteno šādus pasākumus:

4.1. saimniecībā veic pastiprinātu TSE uzraudzību saskaņā ar protokolu, tostarp veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas, 3. daļas 3.2. punktā, visiem turpmāk uzskaitītajiem dzīvniekiem, kuri ir vecāki par 18 mēnešiem, izņemot ARR/ARR genotipa aitas:

a) dzīvniekiem, kas nokauti lietošanai pārtikā;

b) dzīvniekiem, kas ir miruši vai tikuši nokauti saimniecībā, bet kas netika nokauti saistībā ar slimības apkarošanas kampaņu;

4.2. saimniecībā atļauts ieviest tikai šādas aitas:

a) ARR/ARR genotipa vīriešu kārtas aitas;

b) sieviešu kārtas aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles.

Tomēr, atkāpjoties no a) un b) apakšpunkta, dalībvalsts var atļaut c) un d) apakšpunktā minēto dzīvnieku ievešanu saimniecībā, ja saimniecībā audzēto šķirni dalībvalsts saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 1974/2006 IV pielikumu (**) ir iekļāvusi sarakstā kā vietējo aitu šķirni, kuras lauksaimnieciskā audzēšana ir apdraudēta, un ja ARR alēle attiecīgajai šķirnei ir sastopama reti;

c) vīriešu kārtas aitas, kam ir vismaz viena alēle ARR un nav VRQ alēles;

d) sieviešu kārtas aitas, kurām nav VRQ alēles;

4.3. saimniecībā atļauts izmantot tikai šādus vaislas aunus un aitu vaislas materiālus:

a) ARR/ARR genotipa vīriešu kārtas aitas;

b) ARR/ARR genotipa aunu spermu;

c) embrijus, kuriem ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles.

Tomēr, atkāpjoties no a), b) un c) apakšpunkta, dalībvalsts var atļaut d), e) un f) apakšpunktā minēto vaislas aunu un aitu vaislas materiālu ievešanu saimniecībā, ja tos paredzēts izmantot saimniecībā, kurā audzēto šķirni dalībvalsts saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 1974/2006 IV pielikumu ir iekļāvusi sarakstā kā vietējo aitu šķirni, kuras lauksaimnieciskā audzēšana ir apdraudēta, un ja ARR alēle attiecīgajai šķirnei ir sastopama reti;

d) vīriešu kārtas aitas, kam ir vismaz viena alēle ARR un nav VRQ alēles;

e) spermu no vīriešu kārtas aitām, kam ir vismaz viena alēle ARR un nav VRQ alēles;

f) embrijus, kuriem nav VQR alēles;

4.4. pārvietot dzīvniekus no saimniecības ir atļauts iznīcināšanas nolūkā vai ievērojot šādus nosacījumus:

a) ARR/ARR genotipa aunus un aitu mātes atļauts pārvietot no saimniecības visiem nolūkiem, ieskaitot selekciju, ievērojot nosacījumu, ka tos pārvieto uz citām saimniecībām, kurās tiek īstenoti pasākumi saskaņā ar 2.2.2. punkta c) vai d) apakšpunktu;

b) turpmāk minētos dzīvniekus atļauts pārvietot no saimniecības, ja tos pārvieto tieši uz nokaušanu lietošanai pārtikā:

— vai nu aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle, un – ja dalībvalsts tā nolemj – jērus un kazlēnus, kuri nokaušanas dienā nav sasnieguši trīs mēnešu vecumu,

— vai visus dzīvniekus, ja dalībvalsts ir nolēmusi piemērot 2.2.2. punkta c) apakšpunkta iii) punktā paredzēto atkāpi no 2. varianta, vai 2.2.2. punkta d) apakšpunktā paredzēto atkāpi no 3. varianta;

c) ja dalībvalsts tā nolemj, jērus un kazlēnus var pārvietot uz citu attiecīgās dalībvalsts teritorijā esošu saimniecību tikai nobarošanai pirms nokaušanas un ievērojot šādus nosacījumus:

— galamērķa saimniecībā nav nevienas aitas vai kazas, izņemot tās, kas tiek nobarotas pirms nokaušanas;

— nobarošanas perioda beigās aitas un jērus, kuru izcelsme ir saimniecībās, kurās tiek veikti apkarošanas pasākumi, pārvadā tieši uz kautuvi, kura atrodas tās pašas dalībvalsts teritorijā un kurā tos paredzēts nokaut pirms tie ir sasnieguši 12 mēnešu vecumu;

4.5. vaislas materiālus atļauts pārvietot no saimniecības, ievērojot šādus nosacījumus: dalībvalsts nodrošina, ka no saimniecības netiek nosūtīta sperma, embriji un olšūnas;

4.6. aitu un kazu atnešanās perioda laikā saimniecībā ir aizliegts ganīt visas aitas un kazas kopīgās ganībās ar aitām un kazām no citām saimniecībām.

Ārpus aitu un kazu atnešanās perioda kopīgas ganības ir atļautas, ievērojot ierobežojumus, ko, balstoties uz visu epidemioloģisko faktoru pamatotu apsvēršanu, nosaka dalībvalsts;

4.7. saimniecībās, kurās ir īstenots 2.2.2. punkta d) apakšpunktā aprakstītais 3. variants, divus gadus pēc pēdējā TSE gadījuma konstatēšanas, izņemot atipisko skrepi slimību, turpina piemērot ierobežojumus, kas paredzēti 2.2.2. punkta a) apakšpunktā un 4.1. līdz 4.6. punktā. Ja minētajā divu gadu laikposmā tiek apstiprināts atipisks skrepi slimības gadījums, saimniecībā īsteno arī 2.2.3. punktā minētos pasākumus.

Saimniecībās, kurās ir piemērota 2.2.2. punkta c) apakšpunkta iii) punktā paredzētā atkāpe no 2. varianta, ierobežojumus, kas noteikti 2.2.2. punkta a) apakšpunktā un 4.1. līdz 4.6. punktā, turpina piemērot līdz dienai, kad dzīvnieki, kas identificēti nokaušanai saskaņā ar 2.2.2. punkta c) apakšpunktu, ir pilnībā iznīcināti vai nokauti lietošanai pārtikā, un pēc tam piemēro 3. punktā paredzētos ierobežojumus.

C NODAĻA

Prasību minimums pret tse rezistentu aitu selekcijas programmai saskaņā ar 6.a pantu

1. DAĻA

Vispārējas prasības

1. Selekcijas programmas mērķpopulācija ir ganāmpulki ar augstu ģenētisko vērtību, kā definēts Komisijas Lēmuma 2002/1003/EK I pielikuma 3. punktā.

Tomēr dalībvalstis, kurās tiek īstenota selekcijas programma, var nolemt, ka ganāmpulkos, kuri nav iesaistīti selekcijas programmā, atļauj ņemt paraugus un noteikt genotipu tikai vaislas auniem.

2. Tiek izveidota datubāze, kas ietver vismaz šādu informāciju:

a) visu selekcijas programmā iesaistīto ganāmpulku dzīvnieku identitāti, šķirni un numuru;

b) identitāti individuāliem dzīvniekiem, no kuriem ņemti paraugi selekcijas programmas ietvaros, tostarp vaislas auniem, no kuriem ņemti paraugi ganāmpulkos, kas nav iesaistīti selekcijas programmā;

c) visu genotipa noteikšanas testu rezultātus.

3. Izveido vienotu sertificēšanas sistēmu, ar ko tiek sertificēts genotips katram selekcijas programmas ietvaros testētam dzīvniekam, ieskaitot testētos vaislas aunus, kuri ir no ganāmpulkiem, kas nav iesaistīti selekcijas programmā, iekļaujot atsauci uz dzīvnieka individuālo identifikācijas numuru.

4. Izveido tādu sistēmu dzīvnieku un paraugu identifikācijai, paraugu apstrādei un rezultātu piegādei, kas mazina cilvēka radītu kļūdu iespējamību. Šīs sistēmas efektivitāti izvērtē regulārās, nejaušas izlases veida pārbaudēs.

5. Genotipa noteikšanu selekcijas programmas vajadzībām savāktajām asinīm un citiem audiem, ieskaitot paraugus no vaislas auniem, kuri ir no ganāmpulkiem, kas nav iesaistīti selekcijas programmā, veic laboratorijās, kuras ir apstiprinātas selekcijas programmas ietvaros.

6. Dalībvalsts kompetentā iestāde var palīdzēt selekcijas sabiedrībām izveidot ģenētiskās bankas, kurās glabā spermu, olšūnas un embrijus ar tiem prionu proteīnu genotipiem, kas selekcijas programmas rezultātā kļūst reti.

7. Selekcijas programmas izstrādā katrai šķirnei, ņemot vērā šādus faktorus:

a) dažādu alēļu biežumu šķirnē;

b) šķirnes retumu;

c) izvairīšanos no tuvradnieciskas krustošanās vai ģenētiskas novirzes.

2. DAĻA

Īpaši noteikumi attiecībā uz iesaistītajiem ganāmpulkiem

1. Selekcijas programmas mērķis ir paaugstināt ARR alēles biežumu ganāmpulkā un samazināt to alēļu sastopamību, par kurām liecības, ka tās saistītas ar uzņēmību pret TSE.

2. Prasību minimums attiecībā uz iesaistītajiem ganāmpulkiem:

a) visus dzīvniekus ganāmpulkā, kuriem jānosaka genotips, individuāli identificē drošā veidā;

b) visiem vaislas auniem ganāmpulkā pirms izmantošanas vaislai nosaka genotipu;

c) visus vīriešu kārtas dzīvniekus, kuriem ir VRQ alēle, nokauj vai kastrē sešu mēnešu laikā pēc to genotipu noteikšanas; minētie dzīvnieki nedrīkst atstāt saimniecību citādi kā tikai nokaušanai;

d) sieviešu kārtas dzīvnieki, kuriem ir VRQ alēle, nedrīkst atstāt saimniecību citādi kā tikai nokaušanai;

e) vaislai ganāmpulkā neizmanto citus vīriešu kārtas dzīvniekus, ieskaitot spermas donorus, ko izmanto mākslīgajai apaugļošanai, kā vien tos, kuri ir sertificēti saskaņā ar selekcijas programmu.

3. Dalībvalstis var nolemt piešķirt atkāpes no 2. punkta c) un d) apakšpunktā paredzētajām prasībām, lai aizsargātu šķirnes un ražības rādītājus.

4. Dalībvalstis informē Komisiju par visām saskaņā ar 3. punktu piešķirtajām atkāpēm, kā arī par izmantotajiem kritērijiem.

3. *DAĻA*

Īpaši noteikumi attiecībā uz vaislas auniem, no kuriem ņemti paraugi ganāmpulkos, kas nav iesaistīti selekcijas programmā

1. Aunus, no kuriem tiek ņemti paraugi, individuāli identificē drošā veidā.

2. Neviens auns, kuram konstatēta VRQ alēle, nedrīkst atstāt saimniecību citādi kā tikai nokaušanai.

4. *DAĻA*

Pamatnostādnes rezistences pret TSE statusa atzīšanai aitu ganāmpulkos

1. Pamatnostādnēs rezistences pret TSE statusa atzīšanai aitu ganāmpulkos atzīst, ka pret TSE rezistents statuss ir tādu aitu ganāmpulkiem, kas pēc piedalīšanās 6.a pantā noteiktajā selekcijas programmā atbilst minētās programmas kritērijiem.

   Atzīto statusu piešķir vismaz divos šādos līmeņos:

   a) par I līmeņa ganāmpulkiem atzīst tādus ganāmpulkus, kuros ir tikai ARR/ARR genotipa aitas;

   b) par II līmeņa ganāmpulkiem atzīst tādus ganāmpulkus, kuru pēcnācēji radušies tikai no ARR/ARR genotipa aunu vaislošanas.

   Dalībvalstis var nolemt atzīt statusu citos papildu līmeņos, kas atbilst valsts prasībām.

2. Regulāri, nejaušas izlases veidā tiek ņemti paraugi no aitām ganāmpulkos, kas ir rezistenti pret TSE,

   a) saimniecībā vai kautuvē, lai pārbaudītu to genotipu;

   b) attiecībā uz I līmeņa ganāmpulkiem – kautuvē no dzīvniekiem, kuri ir vecāki par 18 mēnešiem, lai veiktu TSE testu saskaņā ar III pielikumu.

5. *DAĻA*

Ziņojumi, ko dalībvalstis sniedz Komisijai

Dalībvalstis, kuras sāk īstenot valsts selekcijas programmas, lai no savas valsts aitu populācijām atlasītu pret TSE rezistentas aitas, rīkojas šādi:

1. paziņo Komisijai šādu programmu prasības;

2. iesniedz Komisijai ikgadēju ziņojumu par sasniegto progresu.

Ziņojumu par katru kalendāro gadu iesniedz vēlākais līdz nākamā gada 31. martam.

_____

(*) OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.
(**) OV L 368, 23.12.2006., 15. lpp.";

(4) regulas VIII pielikuma A nodaļu aizstāj ar šādu:

"A NODAĻA

Nosacījumi attiecībā uz Savienības iekšējo tirdzniecību ar dzīviem dzīvniekiem, spermu un embrijiem

A IEDAĻA

Nosacījumi attiecībā uz aitām un kazām un to spermu un embrijiem

1. Saimniecības ar nenozīmīgu un kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku

   1.1. Dalībvalstis var izveidot vai pārvaldīt oficiālu shēmu, ar kuru atzīst saimniecības ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku un saimniecības ar kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku.

   Ja dalībvalstis tā rīkojas, tās attiecībā uz saimniecībām, kurās tur aitas un kazas, uztur sarakstu, kurā iekļauj saimniecības ar nenozīmīgu un kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku.

   1.2. Saimniecību, kurā tiek turētas aitas ar I līmeņa statusu attiecībā uz rezistenci pret TSE, kā noteikts VII pielikuma C nodaļas, 4. daļas 1. punkta a) apakšpunktā, un kurā vismaz septiņus gadus nav bijis apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums, var atzīt par saimniecību ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku.

   Saimniecību, kurā tiek turētas aitas, kazas vai aitas un kazas, arī var atzīt par saimniecību ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku, ja vismaz septiņus gadus tajā ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) aitas un kazas tiek neizdzēšami identificētas, un tiek saglabāti reģistri, lai attiecībā uz minētajiem dzīvniekiem būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība;

b) tiek saglabāti reģistri par aitu un kazu pārvietošanu no saimniecības un uz saimniecību;

c) ir atļauts ievest tikai šādas aitas un kazas:

i) aitas un kazas no saimniecībām ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku;

ii) aitas un kazas no saimniecībām, kurās ne mazāk kā septiņus gadus vai vismaz tikpat ilgu laiku kā saimniecībā, kurā tās paredzēts ievest, ir ievēroti a) līdz i) apakšpunktā minētie nosacījumi;

iii) aitas ar ARR/ARR priona proteīna genotipu;

d) sākot no 2014. gada 1. janvāra, vismaz reizi gadā valsts pilnvarots veterinārārsts vai veterinārārsts, ko šim nolūkam pilnvarojusi kompetentā iestāde, veic regulāras pārbaudes saimniecībā attiecībā uz atbilstību a) līdz i) apakšpunktā minētajiem noteikumiem;

e) nav bijis apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums;

f) visas aitas un kazas, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un nokautas lietošanai pārtikā, pārbauda valsts pilnvarots veterinārārsts, un visiem dzīvniekiem, kam vērojamas nīkuļošanas pazīmes, neiroloģiskas pazīmes vai kas nosūtīti uz ārkārtas nokaušanu, veic laboratorijas testus attiecībā uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

Līdz 2013. gada 31. decembrim visām aitām un kazām, kas minētas III pielikuma A nodaļas II daļas 3. punktā, ir vecākas par 18 mēnešiem un ir nomirušas vai nokautas citu iemeslu dēļ, nevis nokautas lietošanai pārtikā, veic testus laboratorijā attiecībā uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

No 2014. gada 1. janvāra visām aitām un kazām, kas ir vecākas par 18 mēnešiem un ir nomirušas vai nokautas citu iemeslu dēļ, nevis nokautas lietošanai pārtikā, veic testus laboratorijā attiecībā uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

Atkāpjoties no f) apakšpunkta otrajā un trešajā daļā minētajiem nosacījumiem, dalībvalstis var nolemt piemērot f) apakšpunkta pirmās daļas noteikumus attiecībā uz aitām un kazām, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem, kurām nav komerciālas vērtības un kuras to produktīvā perioda beigās tiek atlasītas iznīcināšanai, nevis nokautas lietošanai pārtikā.

Papildus a) līdz f) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem no 2014. gada 1. janvāra ievēro šādus nosacījumus:

g) ir atļauts ievest tikai šādus aitu un kazu embrijus/ovocītus:

i) embrijus/ovocītus no donordzīvniekiem, kuri kopš dzimšanas ir turēti dalībvalstī ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai saimniecībā ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku, vai kuri atbilst šādiem kritērijiem:

— tie ir neizdzēšami identificēti, lai attiecībā uz minētajiem dzīvniekiem būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība,

— tie kopš dzimšanas ir turēti saimniecībās, kurās laikā, kamēr minētie dzīvnieku tur atradās, nav apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums,

— embriju/ovocītu savākšanas laikā tiem netika novērotas klasiskās skrepi slimības klīniskās pazīmes;

ii) aitu embrijus/ovocītus ar ARR/ARR priona proteīna genotipu;

h) ir atļauts ievest tikai šādu aitu un kazu spermu:

i) spermu no donordzīvniekiem, kuri kopš dzimšanas ir turēti dalībvalstī ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai saimniecībā ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku, vai kuri atbilst šādiem kritērijiem:

— tie ir neizdzēšami identificēti, lai attiecībā uz minētajiem dzīvniekiem būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība;

— spermas savākšanas laikā tiem netika novērotas klasiskās skrepi slimības klīniskās pazīmes;

ii) aitu spermu no ARR/ARR priona proteīna genotipa auna;

i) saimniecībā turētajām aitām un kazām nav tieša vai netieša kontakta, ieskaitot kopīgas ganības, ar aitām un kazām no saimniecībām ar zemāku statusu.

1.3. Saimniecību, kurā tiek turētas aitas un/vai kazas, var atzīt par saimniecību ar kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku, ja vismaz trīs gadus tajā ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) aitas un kazas tiek neizdzēšami identificētas, un tiek saglabāti reģistri, lai attiecībā uz minētajiem dzīvniekiem būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība;

b) tiek saglabāti reģistri par aitu un kazu pārvietošanu no saimniecības un uz saimniecību;

c) atļauts ievest tikai šādas aitas un kazas:

i) aitas un kazas no saimniecībām ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku;

ii) aitas un kazas no saimniecībām, kurās ne mazāk kā trīs gadus vai vismaz tikpat ilgu laiku kā saimniecībā, kurā tās paredzēts ievest, ir ievēroti a) līdz i) apakšpunktā minētie nosacījumi;

iii) aitas ar ARR/ARR priona proteīna genotipu;

d) sākot no 2014. gada 1. janvāra, vismaz reizi gadā valsts pilnvarots veterinārārsts vai veterinārārsts, ko šim nolūkam pilnvarojusi kompetentā iestāde, veic regulāras pārbaudes saimniecībā attiecībā uz atbilstību a) līdz i) apakšpunktā minētajiem noteikumiem;

e) nav bijis apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums;

f) visas aitas un kazas, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un nokautas lietošanai pārtikā, pārbauda valsts pilnvarots veterinārārsts, un visiem dzīvniekiem, kam vērojamas nīkuļošanas pazīmes, neiroloģiskas pazīmes vai kas nosūtīti uz ārkārtas nokaušanu, veic laboratorijas testus attiecībā uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

Līdz 2013. gada 31. decembrim visām aitām un kazām, kas minētas III pielikuma A nodaļas II daļas 3. punktā, ir vecākas par 18 mēnešiem un ir nomirušas vai nokautas citu iemeslu dēļ, nevis nokautas lietošanai pārtikā, veic testus laboratorijā attiecībā uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

No 2014. gada 1. janvāra visām aitām un kazām, kas ir vecākas par 18 mēnešiem un ir nomirušas vai nokautas citu iemeslu dēļ, nevis nokautas lietošanai pārtikā, veic testus laboratorijā attiecībā uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

Atkāpjoties no f) apakšpunkta otrajā un trešajā daļā minētajiem nosacījumiem, dalībvalstis var nolemt piemērot f) apakšpunkta pirmās daļas noteikumus attiecībā uz aitām un kazām, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem, kurām nav komerciālas vērtības un kuras to produktīvā perioda beigās tiek atlasītas iznīcināšanai, nevis nokautas lietošanai pārtikā.

Papildus a) līdz f) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem no 2014. gada 1. janvāra ir ievēro šādus nosacījumus:

g) ir atļauts ievest tikai šādus aitu un kazu embrijus/ovocītus:

i) embrijus/ovocītus no donordzīvniekiem, kuri kopš dzimšanas ir turēti dalībvalstī ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai saimniecībā ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku, vai kuri atbilst šādām prasībām:

— tie ir neizdzēšami identificēti, lai attiecībā uz minētajiem dzīvniekiem būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība;

— tie kopš dzimšanas ir turēti saimniecībās, kurās laikā, kamēr minētie dzīvnieku tur atradās, nav apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums;

— embriju/ovocītu savākšanas laikā tiem netika novērotas klasiskās skrepi slimības klīniskās pazīmes;

ii) aitu embrijus/ovocītus ar ARR/ARR priona proteīna genotipu;

h) ir atļauts ievest tikai šādu aitu un kazu spermu:

i) spermu no donordzīvniekiem, kuri kopš dzimšanas ir turēti dalībvalstī ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai saimniecībā ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku, vai kuri atbilst šādām prasībām:

— tie ir neizdzēšami identificēti, lai attiecībā uz minētajiem dzīvniekiem būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība;

— spermas savākšanas laikā tiem netika novērotas klasiskās skrepi slimības klīniskās pazīmes;

ii) aitu spermu no ARR/ARR priona proteīna genotipa auna;

i) saimniecībā turētajām aitām un kazām nav tieša vai netieša kontakta, ieskaitot kopīgas ganības, ar aitām un kazām no saimniecībām ar zemāku statusu.

1.4. Gadījumā, kad saimniecībā ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku vai saimniecībā, kurā VII pielikuma B nodaļas 1. daļā minētās izmeklēšanas rezultātā ir konstatēta epidemioloģiska saikne ar saimniecību, kurā ir nenozīmīgs vai kontrolēts klasiskās skrepi slimības risks, tiek apstiprināts klasiskās skrepi slimības gadījums, saimniecību ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku nekavējoties svītro no 1.1. punktā minētā saraksta.

Dalībvalsts nekavējoties informē pārējās dalībvalstis, kuras ir importējušas aitas un kazas, kuru izcelsme ir attiecīgajā saimniecībā, vai spermu un embrijus, kas savākti no aitām un kazām, kas turētas attiecīgajā saimniecībā pēdējos septiņus gadus, ja tas attiecas uz saimniecību ar nenozīmīgu risku, vai pēdējos trīs gadus, ja tas attiecas uz saimniecību ar kontrolētu risku.

2. Dalībvalstis vai dalībvalsts zonas ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku

2.1. Ja dalībvalsts uzskata, ka tās teritorija vai teritorijas daļa rada nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku, tā iesniedz Komisijai vajadzīgo apstiprinošo dokumentāciju, kurā jo īpaši norāda, ka:

a) ir veikts riska novērtējums, kurā apliecināts, ka patlaban ir spēkā atbilstoši pasākumi un tie ir tikuši īstenoti attiecīgu laikposmu, lai novērstu visus identificētos riskus. Minētajā riska novērtējumā identificē visus potenciālos faktorus saistībā ar klasiskās skrepi slimības sastopamību un to vēsturisko perspektīvu, jo īpaši šādus faktorus:

i) tādu aitu un kazu vai to spermas un embriju imports vai ievešana, kuras potenciāli varētu būt inficētas ar klasisko skrepi slimību;

ii) zināšanas par aitu un kazu populācijas struktūru un aitu un kazu lopkopības prakse;

iii) barošanas prakse, tostarp no atgremotājiem iegūtu gaļas-kaulu miltu vai dradžu lietošana barībā;

iv) tāda aitu vai kazu piena vai piena produktu imports, ko paredzēts lietot aitu un kazu barošanai;

b) vismaz septiņus gadus aitām un kazām, kurām vērojamas klīniskās pazīmes, kas varētu saistītas ar klasisko skrepi slimību, ir veikti testi;

c) vismaz septiņus gadus, attiecībā uz pietiekamu skaitu aitu un kazu, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un reprezentē nokautās, iznīcināšanai atlasītās vai saimniecībā nobeigušās aitas un kazas, katru gadu ir veikti testi, lai nodrošinātu, ka ar 95 % pārliecību tiek konstatēta klasiskā skrepi slimība, ja attiecīgajā populācijā tās izplatības rādītājs pārsniedz 0,1 %, turklāt šajā laikposmā nav paziņots neviens klasiskās skrepi slimības gadījums;

d) aitas un kazas ir aizliegts barot ar atgremotāju izcelsmes gaļas-kaulu miltiem vai dradžiem, un aizliegums vismaz septiņus gadus tiek efektīvi īstenots visā dalībvalstī;

e) aitu un kazu un to spermas un embriju ievedumi no citām dalībvalstīm tiek veikti saskaņā ar 4.1. punkta b) apakšpunktu vai 4.2. punktu;

f) aitu un kazu un to spermas un embriju ievedumi no trešajām valstīm tiek veikti saskaņā ar IX pielikuma E vai H nodaļu.

2.2. Nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības riska statusu dalībvalstī vai dalībvalsts zonā var apstiprināt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

Dalībvalsts dara Komisijai zināmas visas izmaiņas attiecībā uz informāciju, kas iesniegta saskaņā ar 2.1. punktu un attiecas uz slimību.

Ņemot vērā paziņoto informāciju, nenozīmīga riska statusu, kas apstiprināts saskaņā ar 2.2. punktu, var atcelt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei

3.1. Dalībvalsts, kurā ir valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei attiecībā uz visu tās teritoriju:

a) var iesniegt minēto valsts kontroles programmu Komisijai, jo īpaši izklāstot:

— klasiskās skrepi slimības teritoriālo izplatību dalībvalstī,

— valsts kontroles programmas pamatojumu, ņemot vērā slimības nozīmīgumu un izmaksu/ieguvumu attiecību,

— saimniecībām noteiktā statusa kategorijas un standartus, kas jāsasniedz katrā no šīm kategorijām,

— testu procedūras, kas tiks izmantotas,

— valsts kontroles programmas uzraudzības procedūras,

— rīcību, ja kādu iemeslu dēļ saimniecība zaudē savu statusu,

— pasākumus, kas tiks veikti, ja saskaņā ar valsts kontroles programmas noteikumiem veikto pārbaužu rezultāti izrādīsies pozitīvi;

b) programmu, kas minēta a) apakšpunktā, var apstiprināt saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru, ja tā atbilst minētajā apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem; dalībvalstu iesniegto programmu grozījumus vai papildinājumus var apstiprināt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

3.2. Ar šo tiek apstiprinātas turpmāk uzskaitīto valstu programmas klasiskās skrepi slimības kontrolei:

— Dānija,

— Austrija,

— Somija,

— Zviedrija.

4. Savienības iekšējā tirdzniecība ar aitām un kazām un to spermu un embrijiem

Piemēro turpmāk izklāstītos nosacījumus.

4.1. Aitas un kazas:

a) aitas un kazas selekcijai, kas paredzētas dalībvalstīm, izņemot dalībvalstis ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai dalībvalstis, kurās ir apstiprināta valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei, atbilst šādiem nosacījumiem:

i) tās ir no saimniecības vai saimniecībām ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku; tomēr līdz 2014. gada 31. decembrim Savienības iekšējā tirdzniecībā var laist selekcijai paredzētas aitas un kazas, kas ir no saimniecības vai saimniecībām, kuras vismaz trīs gadus ir izpildījušas visas 1.3. punkta a) līdz f) apakšpunktā noteiktās prasības; vai

ii) tās ir no dalībvalsts vai dalībvalsts zonas ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku; vai

iii) attiecībā uz aitām, tās ir ARR/ARR prionu proteīna genotipa aitas, ievērojot nosacījumu, ka tās nav no saimniecības, uz kuru attiecas VII pielikuma B nodaļas 3. un 4. punktā paredzētie ierobežojumi;

b) aitas un kazas visiem paredzētajiem izmantošanas veidiem, izņemot tūlītēju nokaušanu, kas paredzētas dalībvalstīm ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai dalībvalstīm, kurās ir apstiprināta valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei, atbilst šādiem nosacījumiem:

i) tās ir no saimniecības vai saimniecībām ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku; tomēr līdz 2014. gada 31. decembrim Savienības iekšējā tirdzniecībā var laist aitas un kazas, kas ir no saimniecības vai saimniecībām, kuras vismaz septiņus gadus ir izpildījušas visas 1.2. punkta a) līdz i) apakšpunktā noteiktās prasības; vai

ii) tās ir no dalībvalsts vai dalībvalsts zonas ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku; vai

iii) aitu gadījumā tās ir ARR/ARR prionu proteīna genotipa aitas, ievērojot nosacījumu, ka tās nav no saimniecības, uz kuru attiecas VII pielikuma B nodaļas 3. un 4. punktā paredzētie ierobežojumi.

4.2. Aitu un kazu sperma un embriji:

a) ir savākti no dzīvniekiem, kas kopš dzimšanas pastāvīgi ir turēti saimniecībā vai saimniecībās ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku; vai

b) ir savākti no dzīvniekiem, kas pēdējos trīs gadus pirms savākšanas pastāvīgi ir turēti saimniecībā vai saimniecībās, kuras trīs gadus ir izpildījušas visas 1. daļas 1.3. punkta a) līdz f) apakšpunktā noteiktās prasības; vai

c) ir savākti no dzīvniekiem, kas kopš dzimšanas pastāvīgi ir turēti valstī vai zonā ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku; vai

d) aitu spermas gadījumā tā ir savākta no ARR/ARR prionu proteīna genotipa vīriešu kārtas dzīvniekiem; vai

e) aitu embriju gadījumā tie ir ARR/ARR prionu proteīna genotipa embriji.

B IEDAĻA

Nosacījumi attiecībā uz liellopiem

Apvienotā Karaliste nodrošina, ka liellopi, kas līdz 1996. gada 1. augustam dzimuši vai audzēti tās teritorijā, no tās teritorijas netiek nosūtīti uz citām dalībvalstīm vai trešajām valstīm.";

(5) regulas IX pielikumu groza šādi:

a) C nodaļas A iedaļu aizstāj ar šādu:

"*A IEDAĻA*

Produkti

Ņemot vērā izcelsmes valsts GSE riska kategoriju, šīs nodaļas B, C vai D iedaļas nosacījumi attiecas uz šādiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.10., 1.13., 1.15., 7.1., 7.5., 7.6., 7.7., 7.8. un 7.9. punktā definētiem liellopu, aitu un kazu izcelsmes produktiem:

— svaigu gaļu,

— malto gaļu,

— gaļas izstrādājumiem,

— gaļas produktiem,

— kausētiem dzīvnieku taukiem,

— dradžiem,

— želatīnu un kolagēnu, izņemot tādu, kas iegūts no jēlādām un ādām;

— apstrādātām zarnām.";

b) D un E nodaļas aizstāj ar šādām:

"D NODAĻA

Liellopu, aitu un kazu izcelsmes dzīvnieku blakusproduktu un atvasināto produktu imports

A IEDAĻA

Dzīvnieku blakusprodukti

Šo nodaļu piemēro šādiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 1. un 2. punktā definētiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, ja vien tie ir liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti:

a) no 2. kategorijas materiāla iegūtiem kausētiem taukiem, ko paredzēts izmantot kā Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 22. punktā definēto organisko mēslojumu vai augsnes ielabotājus, vai to izejmateriāliem vai starpproduktiem;

b) no 2. kategorijas materiāla iegūtiem kauliem un kaulu produktiem;

c) no 3. kategorijas materiāla iegūtiem kausētiem taukiem, ko paredzēts izmantot kā Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 22. un 25. punktā definēto organisko mēslojumu vai augsnes ielabotājus, vai barību, vai to izejmateriāliem vai starpproduktiem;

d) lolojumdzīvnieku barībai, ieskaitot suņu košļājamās rotaļlietas;

e) asins pagatavojumiem;

f) pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām;

g) no 3. kategorijas materiāla iegūtiem kauliem un kaulu produktiem;

h) no tādiem materiāliem iegūtam želatīnam un kolagēnam, kas nav jēlādas un ādas;

i) 3. kategorijas materiālam un atvasinātiem produktiem, kas nav minēti c) līdz h) punktā, izņemot:

   i) svaigas jēlādas un ādas, apstrādātas jēlādas un ādas;

   ii) želatīnu un kolagēnu, kas iegūts no jēlādām un ādām;

   iii) tauku derivātus.

B IEDAĻA

Prasības attiecībā uz veselības sertifikātu

Importējot A iedaļā minētos liellopu, aitu un kazu izcelsmes dzīvnieku blakusproduktus un atvasinātos produktus, ir jāuzrāda veselības sertifikāts, kas aizpildīts ar šādu apliecinājumu:

a) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts vai atvasinātais produkts nesatur īpašo riska materiālu vai mehāniski atdalītu gaļu, iegūtu no liellopu, aitu vai kazu kauliem, un nav iegūts no minētā materiāla vai gaļas, un, izņemot dzīvniekus, kas ir dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti valstī vai reģionā, kas saskaņā ar 5. panta 2. punktā paredzēto lēmumu ir klasificēts kā valsts vai reģions ar nenozīmīgu GSE risku, dzīvnieki, no kuriem minētais dzīvnieku izcelsmes produkts vai atvasinātais produkts ir iegūts, nav nokauti, pēc apdullināšanas injicējot gāzi galvaskausa dobumā, vai nav nonāvēti ar to pašu metodi, vai nav nokauti, veicot centrālās nervu sistēmas audu saplosīšanu ar galvaskausa dobumā ievietotu iegarenu koniskas formas instrumentu; vai

b) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts vai atvasinātais produkts nesatur liellopu, aitu un kazu izcelsmes materiālus un nav no tiem iegūts, izņemot materiālus, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri ir dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti valstī vai reģionā, kas saskaņā ar 5. panta 2. punktā paredzēto lēmumu ir klasificēts kā valsts vai reģions ar nenozīmīgu GSE risku.

Importējot A iedaļā minētos dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un atvasinātos produktus, kas satur aitu vai kazu izcelsmes pienu vai piena produktus un ir paredzēti barošanai, papildus a) un b) punktam ir jāuzrāda veselības sertifikāts, kas aizpildīts ar šādu apliecinājumu:

c) aitas un kazas, no kurām ir iegūti minētie produkti, kopš dzimšanas ir pastāvīgi turētas valstī, kurā ir izpildīti šādi nosacījumi:

   i) klasiskā skrepi slimība ir obligāti paziņojama slimība;

   ii) darbojas izpratnes veicināšanas, novērošanas un uzraudzības sistēma;

   iii) ja ir aizdomas par TSE vai tiek apstiprināts klasiskās skrepi slimības gadījums, uz saimniecībām, kurās tur aitas un kazas, attiecas oficiāli ierobežojumi;

   iv) aitas un kazas, kuras skārusi klasiskā skrepi slimība, ir nokautas un pilnībā iznīcinātas;

   v) aitas un kazas ir aizliegts barot ar atgremotāju izcelsmes gaļas-kaulu miltiem vai dradžiem, un aizliegums vismaz septiņus gadus tiek efektīvi īstenots visā valstī;

d) aitu un kazu piens un piena produkti ir no saimniecībām, kurās nav noteikti oficiāli ierobežojumi saistībā ar aizdomām par TSE;

e) aitu un kazu piens un piena produkti ir no saimniecībām, kurās pēdējo septiņu gadu laikā nav konstatēts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums vai kurās pēc klasiskās skrepi slimības gadījuma apstiprināšanas:

   i) ir nogalinātas un iznīcinātas vai nokautas visas aitas un kazas saimniecībā, izņemot ARR/ARR genotipa vaislas aunus, vaislas aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles, un pārējās aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle; vai

ii) ir nokauti un iznīcināti visi dzīvnieki, kam ir tikusi apstiprināta klasiskā skrepi slimība, un vismaz divus gadus pēc pēdējā apstiprinātā klasiskās skrepi slimības gadījuma saimniecībā ir veikta pastiprināta TSE uzraudzība, tostarp ir veikti testi attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas aprakstītas X pielikuma C nodaļas 3.2. punktā, visiem turpmāk minētajiem dzīvniekiem, kas ir vecāki par 18 mēnešiem, izņemot ARR/ARR genotipa aitas:

— dzīvniekiem, kas nokauti lietošanai pārtikā, un

— dzīvniekiem, kas ir miruši vai tikuši nokauti saimniecībā, bet kas netika nokauti saistībā ar slimības apkarošanas kampaņu.

E NODAĻA

Aitu un kazu imports

Importējot Savienībā aitas un kazas, ir jāuzrāda dzīvnieku veselības sertifikāts, kas apliecina, ka tās kopš dzimšanas pastāvīgi ir turētas valstī, kurā ir izpildīti šādi nosacījumi:

1. klasiskā skrepi slimība ir obligāti paziņojama slimība;

2. darbojas izpratnes veicināšanas, novērošanas un uzraudzības sistēma;

3. aitas un kazas, kuras skārusi klasiskā skrepi slimība, ir nokautas un pilnībā iznīcinātas;

4. aitas un kazas ir aizliegts barot ar atgremotāju izcelsmes gaļas-kaulu miltiem vai dradžiem, un aizliegums vismaz septiņus gadus tiek efektīvi īstenots visā valstī;

Papildus 1. līdz 4. punktā minētajiem nosacījumiem, dzīvnieku veselības sertifikātā ir jāapliecina, ka:

5. attiecībā uz selekcijai paredzētām aitām un kazām, kas tiek importētas Savienībā un ir paredzētās dalībvalstīm, izņemot dalībvalstis ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai VIII pielikuma A nodaļas A iedaļas 3.2. apakšpunktā minētās dalībvalstis, kurās ir apstiprināta valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei, ir ievēroti šādi nosacījumi:

— importētās aitas un kazas ir no saimniecības vai saimniecībām, kuras ir izpildījušas VIII pielikuma A nodaļas A iedaļas 1.3. apakšpunktā paredzētos nosacījumus, vai

— tās ir ARR/ARR prionu proteīna genotipa aitas, kas ir no saimniecības, kurā pēdējo divu gadu laikā nav bijuši noteikti oficiāli pārvietošanas ierobežojumi GSE vai klasiskās skrepi slimības dēļ;

6. attiecībā uz tādām aitām un kazām visiem izmantošanas veidiem, izņemot tūlītēju nokaušanu, kas tiek importētas Savienībā un ir paredzētās dalībvalstij ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai kādai no VIII pielikuma A nodaļas A iedaļas 3.2. apakšpunktā minētajām dalībvalstīm, kurās ir apstiprināta valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei, ir ievēroti šādi nosacījumi:

— tās ir no saimniecības vai saimniecībām, kuras ir izpildījušas VIII pielikuma A nodaļas A iedaļas 1.2. apakšpunktā paredzētos nosacījumus, vai

— tās ir ARR/ARR prionu proteīna genotipa aitas, kas ir no saimniecības, kurā pēdējo divu gadu laikā nav bijuši noteikti oficiāli pārvietošanas ierobežojumi GSE vai klasiskās skrepi slimības dēļ.";

c) H nodaļu aizstāj ar šādu:

"H NODAĻA

Aitu un kazu spermas un embriju imports

Importējot Savienībā aitu un kazu spermu un embrijus, ir jāuzrāda dzīvnieku veselības sertifikāts, kas apliecina, ka donordzīvnieki:

1. kopš dzimšanas pastāvīgi ir turēti valstī, kurā ir izpildīti turpmāk aprakstītie nosacījumi:

i) klasiskā skrepi slimība ir obligāti paziņojama slimība;

ii) darbojas izpratnes veicināšanas, novērošanas un uzraudzības sistēma;

iii) aitas un kazas, kuras skārusi klasiskā skrepi slimība, ir nokautas un pilnībā iznīcinātas;

iv) aitas un kazas ir aizliegts barot ar atgremotāju izcelsmes gaļas-kaulu miltiem vai dradžiem, un aizliegums vismaz septiņus gadus tiek efektīvi īstenots visā valstī;

2. pēdējos trīs gadus pirms eksportētās spermas vai embriju savākšanas pastāvīgi ir turēti saimniecībā vai saimniecībās, kuras vismaz pēdējos trīs gadus ir izpildījušas visas VIII pielikuma A nodaļas A iedaļas 1.3. punkta a) līdz f) apakšpunktā noteiktās prasības; vai:

i) aitu spermas gadījumā tā ir savākta no ARR/ARR prionu proteīna genotipa vīriešu kārtas dzīvniekiem;

ii) aitu embriju gadījumā tie ir ARR/ARR prionu proteīna genotipa embriji.";

(6) regulas X pielikumu groza šādi:

a) C nodaļas 3. daļas 3.1. punktam pievieno šādu c) apakšpunktu:

"c) Pozitīvu GSE gadījumu turpmāka pārbaude

Visu pozitīvo GSE gadījumu paraugi ir jānosūta tādai kompetentās iestādes nozīmētai laboratorijai, kura sekmīgi ir piedalījusies kompetences pārbaudē, ko organizē Eiropas Savienības references laboratorija attiecībā uz apstiprināto GSE gadījumu diskriminējošo testēšanu, un kur tiem veic turpmākus testus saskaņā ar metodēm un protokoliem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas metodē liellopu TSE izolātu klasificēšanai (*).

(*) http://vla.defra.gov.uk/science/docs/sci_tse_rl_2blot.pdf}";

b) X pielikuma C nodaļas 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Ātrās noteikšanas testi

Veicot ātrās noteikšanas testus saskaņā ar 5. panta 3. punktu un 6. panta 1. punktu, GSE uzraudzībai liellopiem par ātrās noteikšanas testiem izmanto vienīgi šādas metodes:

— imūnblota testu, kura pamatā ir *Western blotting* reakcija, ar ko nosaka proteīnāzes K-rezistentu fragmentu *PrPRes* (*Prionics-Check Western* tests),

— imūnanalīzi ar mikroplatēm *PrPSc* noteikšanai (*Enfer TSE* 3. versija),

— divslāņu imūnanalīzi *PrPRes* noteikšanai (īsais pārbaudes protokols), ko izdara pēc denaturēšanas un koncentrēšanas posma (*Bio-Rad TeSeE SAP* ātrais tests),

— imūnanalīzi ar mikroplatēm (*ELISA*), kurā nosaka proteīnāzes K-rezistentu *PrPRes* ar monoklonālām antivielām (*Prionics-Check LIA* tests),

— imūnanalīzi, kurā izmanto ķīmisku polimēru selektīvai *PrPSc* saistīšanai un monoklonālu diagnostikas antivielu, ko vērš pret *PrP* molekulas specifiskajiem apvidiem (*IDEXX HerdChek BSE Antigen Test Kit, EIA* un *IDEXX HerdChek BSE-Scrapie Antigen Test Kit, EIA*),

— sānu plūsmas imūnanalīzi, kurā izmanto divas atšķirīgas monoklonālas antivielas, lai noteiktu proteīnāzei K-rezistentas *PrP* frakcijas (*Prionics Check PrioSTRIP*),

— divslāņu imūnanalīzi, kurā izmanto divas atšķirīgas monoklonālas antivielas, ko vērš pret diviem epitopiem, kas liellopu *PrPSc* atrodas ārējā daļā (*Roboscreen Beta Prion BSE EIA Test Kit*).

Veicot ātrās noteikšanas testus saskaņā ar 5. panta 3. punktu un 6. panta 1. punktu, TSE uzraudzībai aitām un kazām par ātrās noteikšanas testiem izmanto vienīgi šādas metodes:

— divslāņu imūnanalīzi *PrPRes* noteikšanai (īsais pārbaudes protokols), ko izdara pēc denaturēšanas un koncentrēšanas posma (*Bio-Rad TeSeE SAP* ātrais tests),

— divslāņu imūnanalīzi *PrPRes* noteikšanai ar *TeSeE Sheep/Goat* noteikšanas komplektu, ko veic pēc denaturēšanas un koncentrēšanas posma ar *TeSeE Sheep/Goat* attīrīšanas komplektu (*Bio-Rad TeSeE Sheep/Goat* ātrais tests),

— imūnanalīzi, kurā izmanto ķīmisku polimēru selektīvai *PrPSc* saistīšanai un monoklonālu diagnostikas antivielu, ko vērš pret *PrP* molekulas specifiskajiem apvidiem (*IDEXX HerdChek BSE-Scrapie Antigen Test Kit, EIA*),

— sānu plūsmas imūnanalīzi, kurā izmanto divas atšķirīgas monoklonālas antivielas, lai noteiktu proteīnāzei K-rezistentas *PrP* frakcijas (ātrais tests *Prionics – Check PrioSTRIP SR*, vizuālā nolasījuma protokols).

Visos ātrās noteikšanas testos audu paraugiem, kuriem jāpiemēro tests, jāatbilst ražotāja lietošanas pamācībai.

Ātrās noteikšanas testu izstrādātājiem ir vajadzīga kvalitātes nodrošināšanas sistēma, ko apstiprinājusi Eiropas Savienības references laboratorija un kas nodrošina, ka testu efektivitāte nemainās. Testu izstrādātājiem jāiesniedz testu protokoli Eiropas Savienības references laboratorijai.

Izmaiņas ātrās noteikšanas testos vai testa protokolos var izdarīt vienīgi tad, ja iepriekš iesniegts paziņojums Eiropas Savienības references laboratorijai un ja Eiropas Savienības references laboratorija atzīst, ka izmaiņas nesamazina ātrās noteikšanas testa jutību, specifiskumu vai ticamību. Šo atzinumu dara zināmu Komisijai un nacionālajām references laboratorijām."